

end noget af de andre Forslag, der ere stillede, med Undtagelse af det under Nr. 4; thi efter det under Nr. 5 stillede Forslag, som ogsaa har været fremsat paa et andet Sted, ere de Næringsdrivende paa Landet kun udelukkede fra at male til eget Næringsbrug, forsaavidt det er til Rugbrødsbageri og Meelhandel. Jeg har undtaget Bageri i Almindelighed, uagtet jeg indrømmer, at Hiintbrødsbageri paa Landet ikke er af nogen overveiende Betydning; men jeg har dog netop seet det fremhæve som en væsentlig Grund mod Antagelsen af hiint Forslag, at det indskrænker sig alene til Rugbrødsbageri, og derfor har jeg udvidet det til Bageri i Almindelighed, altsaa er Hovedtanken i mit Forslag at vedligeholde den nuværende Tilstand, det er: i Kjøbstæderne Frihed for Alle til at male til eget Næringsbrug, paa Landet Indskrænkning, overensstemmende med de bestaaende Forhold.

Tfcherning: Derfom jeg for min Deel gik ind paa de fleste af disse Endringsforslag, saa maatte jeg i en væsentlig Grad gaae ud fra ganske andre Grundsætninger end dem, der have ledet mig tidligere, naar jeg har stemt, saavel ved Godtgjørelse for Friharkornet som ved Bagernæringen. I intet af disse Tilfælde var der efter min Overbeviisning nogen virkelig Ret eller nogen væsentlig større Billighedsgrund end den, her er tilfæde, nemlig at skaffe en taalelig Overgangstid tilveie; men denne taalelige Overgangstid vil ikke blive skaffet tilveie, naar vi gaae ind paa de her stillede Forslag. Jeg maa først gjøre opmærksom paa, at, naar man gjør Møllenæringen fri og siger, at det skal være til Beskyttelse for de andre Næringsbrug, saa seer jeg ingen Grund, hvorfors man mere skal holde denne Frihed tilbage for Bagere og Meelhandlere end for Brændeviinsmand; der er efter min Overbeviisning aldeles ingen Grund dertil. Hidtil har Ingen af dem kunnet bruge denne Møllefrihed uden ved Hjælp af et særegt Privilegium, som i det Hele taget sjældent er blevet meddeelt, og jeg seer ingen Grund til, at de i Fremtiden skulde kunne det, da vi nemlig staae nær ved den Tid, da Møllenæringen bliver givet aldeles fri. Den hele Sikkerhed, man skal give Møllerne i Overgangstiden,

taber sin Betydning, naar man gaaer ind herpaa. Jeg kan forstaae, at man søger at gjøre denne Tid kort; jeg kan meget godt forstaae, at man foreslaaer, hvilket kommer senere, at forkorte Tiden med to Aar, men jeg kan ikke forstaae, at man vil tilintetgjøre den hele egentlige Betydning af den Forandring, som er skeet med den oprindelige Paragraph. Naar man siger, i Kjøbstæderne har det ikke noget paa sig, saa maa jeg spørge, om ikke Maling for Brændeviinsbrændere og Næringsdrivende af denne Art just i de mindre Kjøbstæder har været en Hovedbeskjæftigelse for Møllerne (So!), om det ikke netop er det, de leve af (So!). Man fører de kjøbenhavnske Forhold over paa de mindre Kjøbstæder, idet man her saa ligefrem har udtalt, at det intet havde paa sig, at sige for Møllerne, om denne Maling hørte op; men selv her i Kjøbenhavn er det ikke ganske saaledes, som her er blevet sagt. Man har sagt, Regjeringen har opgivet sin Maltmølle; men skal det da være til Fordeel for Møllerne alene? Lad os nøie undersøge, var da Maltmøllen alene en Møllenæring, Regjeringen drev for at have Indtægt som Møller. Nei, det var en Beskatningsindretning, som Regjeringen havde tilveiebragt; den sikrede sig Beskatningen bedre ved tillige selv at have en Mølle, men i det Dieblis, Formalingen bliver sat til Concurrence imellem saamange Møllere, som her ere, troer man da, at der vil blive noget tilbage af denne høiere Pris? Nei, Formalingsprisen vil komme saa lavt ned, som den paa nogen Maade kan komme. Det, der vil blive tabt, naar Brændeviinsbrændere ikke kunne bruge deres egen Driftskraft til at sætte en Dværn op i deres Brænderier, det er Transportomkostningerne, men dem ville de vel vide at overføre paa Møllerne, det er en bedre Anvendelse af den Kraft, som ellers er i Overmaal tilfæde hos dem. Jeg skal villig erkende, at det skulde have været mig kjært, om der i Loven havde staaet en Antydning af, at en saadan Dværn kunde blive anlagt imod at betale en vis, ikke betydelig, Afgift i den mellemliggende Tid, hvilken da gik til en Afsludelse for samtlige Møllere; men da man ikke er gaaet den Vej, da man ikke har fordrifet sig til at give det ligesaa frit for Bagere og